

परित्यक्तः पार्थिवेवाह रात्मना । रूपवान् बलसम्पन्नो युष्म-
वान् सत्यविक्रमः । इन्द्रलोकं जगामाशु श्रुत्वा तत्ता-
र्जुनं गतम् । सोऽभिनय्य महाबाहुः पितरं सत्यविक्रमः ।
अथवा दयदयपो विनयेन कताञ्जलिः । न्यवेदयत् चा-
त्मानमर्जुनस्य महात्मनः । इरावानस्मि भद्रं ते पुत्र-
ञ्चाहं तव प्रभो ! । मातुः समागमो यस्य तत्सर्वं प्रत्यवेद-
यत् । तच्च सर्वं यथाहस्यमनुसम्भार पाण्डवः । परिष्वज्य
सुतञ्चापि सोत्मनः सदृशं युष्मैः । प्रीतिमानभवत् पार्थो
देवराजनिवेशने । सोऽर्जुनेन समादिष्टो देवलोके तदा
नृप ! । प्रीतिपूर्वं महाबाहुः स्वकार्यं प्रति भारत ।
युद्धकावे त्वयास्माकं सहा देयमिति प्रभो । वाढमित्येव-
मुक्त्वा च युद्धकाल इहागतः” ।

“इरावन्तं तु निहतं दृष्ट्वा पार्था महारथाः” भा० भी०
८२ अ० । “पुत्रं विनिहतं श्रुत्वा इरावन्तं धनञ्जयः” ८५
अ० । ३२ दीर्घे स्त्री ङीप् । भा० स० प० ८ अ० वरुण-
सभावर्णने । “इरावती वितस्ता च सिन्धुर्देवदती तथा” “इ-
रावत्यां हतो भोजः कात्तवीर्यसमो युधि” भा० व० १२ अ०
“यतद्दु कामहं तोत्वां तथा रम्यामिरावतीम्” भा० क० ४४
अ० । “इरावत्यां महाभोजावग्निसूर्यसमो युधि” हरिवं०
३६ । “इरावतो धेनुमती हि भूतं” ऋ० ७, ८६, २ । ४ अक्षा-
द्विष्टुके लि० “यासिष्टं वसिर्दन्विनाविरावत्” ऋ० ७, ४०
५ । “इरावत् हविरक्षादियुक्तम्” भा० । “सुन्दतावनः
सुभगा इरावन्तोऽहृतप्रभाः” अथ० ७, ६०, ६ ।

इरावती स्त्री इरां भूमिम् अवति अव-वा० अट ङीप् ।
वटपत्नीदृष्टे, वा हि पाषाणभेदेनेनापि भूमिमाच्छादनात्
पाषाणतोति तस्मात्तथात्वम् ।

हरिकावन न० इदैव कन् अत इत्थम् हरिकाप्रधानं वनम् ।
बुभु० “हरिकादीनि वनोत्तरपदानि संज्ञायाम्” पा०
ग० छ० पाठात् न चत्वम् । जलप्रधाने वनभेदे । हरि-
कादीनि च “हरिका तिमिर समीर कुवेर हरि कर्मार” ।

हरिश्च न० ऋ-इ न किञ् । १ अवरभूमौ, २ निराश्रये, ३ शून्ये
च । “यथा गौरो अपाततं त्वय्येत्यवेरिषम्” ऋ० ८, ४,
२ । “यथेरिषे वीजमुप्रा न वप्रा लभते फलम्” मनुः ।

हरिन् लि० इर-कण्डा० षिनि यत्तोपः । १ प्रेरके । “न
वेधामिदी सधस्य रैट आ” ऋ० ५, ८७, २ । २ ईर्य के च ।

हरिमिद उ० हरी रोगादीर्षकः मेदोनिर्घाषो यस्य । विट्-
कश्चिरे । “हरिमेदः कषायोष्णो सुखदन्तगदासजित् ।
हन्ति कण्डू विषश्चेद्भक्षमिक्तुर्विषमहान्” भावप्र० ।

हरिविज्ञिका स्त्री हरिविज्ञैव कन् । “पिङ्गकासुसमाङ्गस्या
हस्तासुपरजाज्वरात् । सर्व्यात्मिकां सर्वलिङ्गां जानीया-
दिरिविज्ञिकामिति” निदानोक्ते सक्तकस्ये व्रणभेदे । कन-
भावे हरिविज्ञायत्व । “हरिविज्ञां गन्धनास्त्रीं कलां
विस्फोटकास्तथा । पित्तजस्य विषर्षस्य क्रियया साधये-
द्भिषक्” सुश्रु० ।

इरेश उ० इत० । १ वरुणे, २ वागीशे, ३ भूमिपते, ४ विष्णौ च
इर्गल न० स्त्री अर्गल+उ० । हाररोधके काष्ठभेदे तस्य
हितम् अपूपादि० यत् । इर्गल्यः क इर्गलीयः ।
तत्साधने दृष्टे ।

इर्य लि० इर-कण्डा० अच् वेदे नि० न यत्तोपदीर्घौ ।
प्रेरके । “यूयं राजानमिर्यं जनाय विभ्वतिष्ठम्”
ऋ० ५, ५८, ४ ।

इर्वाक् स्त्री उर्वा-आहृष्टो । (काकुड्) १ कर्कश्याम् ।
२ हिंसके लि० । “सिंहव्याघ्रकतरुश्च द्वीपिमाज्जोरश्च-
गालमृगोर्वाहकप्रभृतयो युहाय्याः” सुश्रुतः ।
मृगोर्वाहकः मृगहिंसकः । आलु । रव्यालुरप्युक्तार्थे ।

इवारु(लु)शुक्तिका स्त्री इर्वाः(लुः) शुक्तिवैव स्वयंस्फोट-
नात् । (फुटी) (स्वयं भिन्नविपककर्कश्याम्) ।

इल गयने अक० गतौ लोपे च सक० तदा० पर० सेट् । इलति ।
ऐलीत् इलेल ईलतः इलितः इलः ।

इल लोपणे चुरा० उभ० सक० सेट् । एलयति ते ऐलितत् त ।
ऐलयीत् ऐलिष्ट “कथं वातमेलयति कथं न रमते मनः”
अथ० १०, ७, २१ । “आसां देवतानां यायां कामयते
सा भूलेलयति” यत० ब्रा० १०, २, ८ ।

इलविला स्त्री इलस्त्वसृनिपत्त्याम् कुवेरजनन्याम् । एतत्-
सम्बन्धेनैव कुवेरस्य ऐलविल इति नाम ।

इला स्त्री इल-क । १ भूमौ, २ गवि, ३ वाचि, ४ जम्बुद्वीपस्य-
नववर्षमध्ये वर्षभेदे तत्क्षीमा चेलादृतशब्दार्थे वक्ष्यते ।
५ वैवस्वतमनुकन्यायां बुधपत्न्याम् । सा हि विष्णुवरात्
उत्समासाद्य पुनः शङ्करपापात् स्त्रीत्वं गता बुधस्तु तासु-
पगम्य शङ्करवसुत्पादयमासेति उराग्रे प्रसिद्धम् । तच्च
इलाशब्दे उक्तप्रायम् ई स्वप्रयोगे लि० ।

इ(ए)ला कण्डा० यक् प० अक० सेट् । इ(ए)लायति ।

इलाहृत न० इला प्रथिवीवाहतं निषधादिभिः । नवव-
र्षात्मकजम्बुद्वीपस्य वर्षभेदे तच्च वर्षम् “पञ्चान्नाख्यवतः,
प्राच्यां गन्धमादनशैलतः । इलाहृतं नीलपिरेयांस्यतो,
निषधादृक्” इत्युक्तचतुःशीमाविष्टमे देशेऽस्ति । “माख्यवान्